

TENERIFE

FEBRUARI 2024

DEELNEMERS

Links is Christof Bertholet uit Mortsel en rechts is Ludwig D'Haese uit Merchtem. Samen hebben we al een aantal wandelreizen gemaakt. Voor Christof is het wel de eerste keer dat hij in Tenerife is.

Hieronder een kaartje van Tenerife waarop onze verschillende wandelingen te zien zijn.

Woensdag 7 februari 2024

- Soort : Heen- en terugwandeling.
- Plaats : Tussen Tabaiba en Bocacangrejo
- Afstand : 6 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 3 uur

We verblijven in een appartement gelegen in het dorpje Tabaiba, in de buurt van Santa Cruz. Het dorp is vernoemd naar de struik Tabaiba uit de familie Euphorbiaceae die veel voorkomt op Tenerife. De struik kan 2 meter hoog worden en groeit in ravijnen en op hellingen en terrassen. De plant groeit het best in vochtige omstandigheden in middel tot lage hoogte

(300-1.200 m) op het zuiden en westen van het eiland. Het is er in overvloed in de gemeenten Teno, Santiago del Teide, Tabaiiba en de hellingen van Gomar.

De struik kan 2 m hoogte bereiken, heeft sappige bruine stengels en takken zonder stekels. Het heeft grote blauwachtige groene bladeren, die aan het einde van de takken een rozet

vormen. De plant bloeit van december tot mei. De bloemen hebben donkerrode schaken van meer dan 1 cm groot. De vrucht is rood met drie donkerbruine zaden.

De plant produceert een giftige witte latex als de plant wordt ingesneden. De plant wordt gebruikt als sierplant in tuinen vanwege zijn opvallende uiterlijk en bloemen. Het vereist

weinig zorg, maar het vereist zonlicht en een zekere mate van vochtigheid. Het verspreidt zich over het algemeen door zaden, of zeldzamer door simpelweg te vertakken.

Hierboven is een foto van de tabaiba plant.

In de zee zwemt een zeehond. Voor de tijd van het jaar zijn de temperaturen naar de hoge kant. Normaal heeft men, in deze periode, tussen de 20 en de 25 graden. We zitten tevens in het oosten van het eiland waar meer bewolking en neerslag voortkomt dan in het zuidwesten.

We hebben een appartement gehuurd met twee slaapkamers, twee badkamers en zicht op zee.

Het is een groot appartementencomplex met een spectaculair uitzicht op de oceaan en directe toegang tot het strand, perfect gelegen in een zeer rustige woonwijk die ontspanning en plezier garandeert.

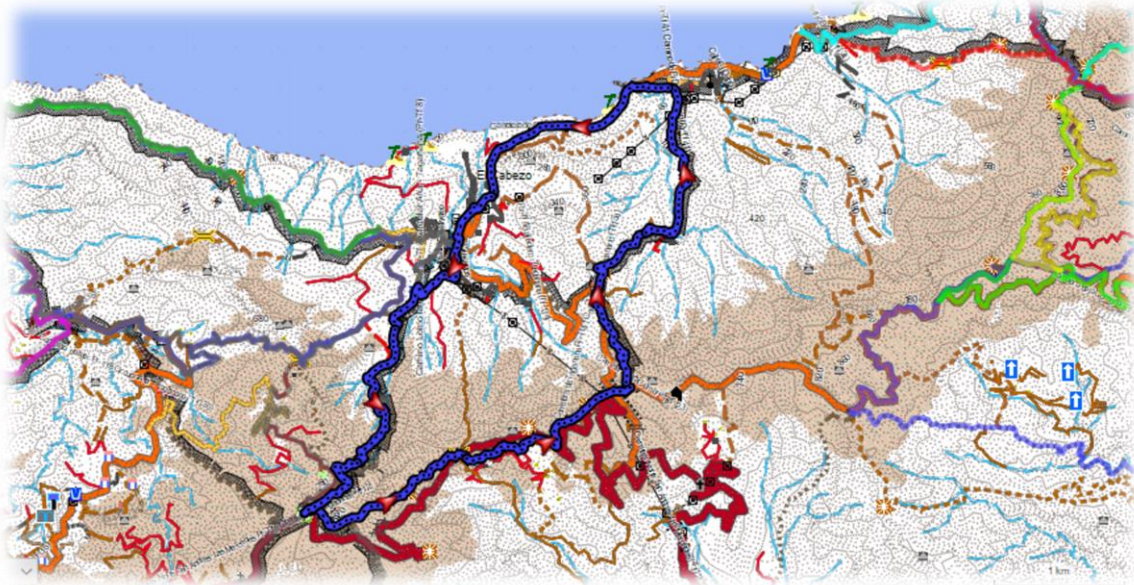

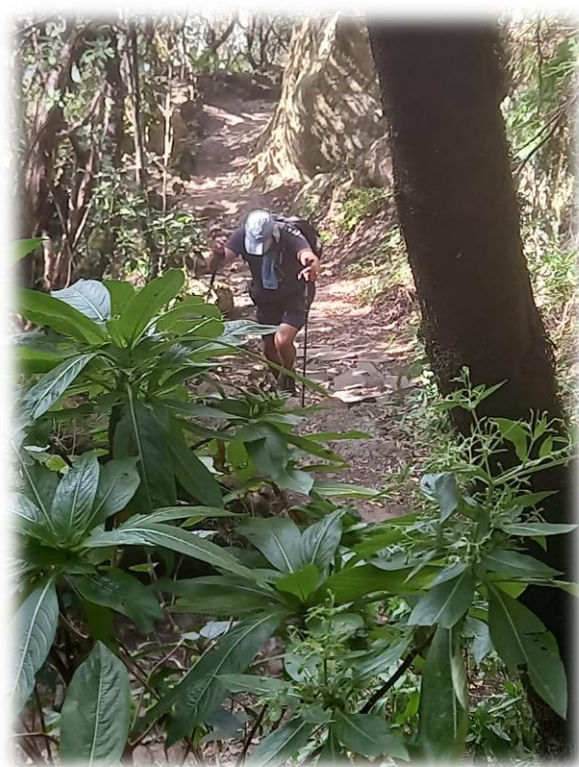

Christof heeft een lekker kisch gemaakt.

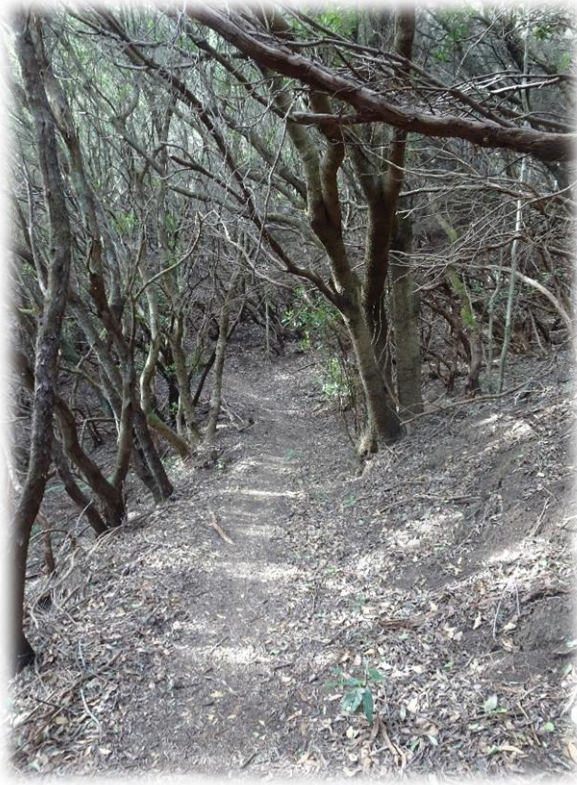
Donderdag 8 februari 2024

- Soort : Rondwandeling.
- Plaats : Vanaf de Anaga hoofdkam naar Playa de San Roque
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 1.000 m
- Dalen : 1.000 m
- Duur : 6 uur

Onze wandeling vandaag gaat over een oude bergpas over de Anaga-hoofdkam. De prachtige camino voert ons door stemmige nevelbossen en over uitzichtrijke graten.

Het Anaga-gebergte is het groenste gebied van het eiland. Het is een beschermd natuurgebied en door UNESCO uitgeroepen als Biosfeerreservaat.

Het Anaga-gebergte kenmerkt zich door eeuwenoude laurierbossen. De noordoost passaat en de opstijgende wolken zorgen voor condens, vocht en vruchtbaarheid.

Ooit was het Anaga-gebergte een los deel, later ‘groeiden’ drie vulkanische eilanden (bergtoppen) in de Atlantische Oceaan aan elkaar tot de huidige driehoek Tenerife.

Om het behoud van hun kwetsbare ecosystemen te garanderen heeft het Anaga-gebied de hoogste graad van milieubescherming.

De Pico de los Pasos (935 m) is na de Pico del Inglés (980 m) het hoogste uitkijkpunt, bijna duizend meter hoog met een mooi uitzicht over de oceaan en het hele gebied.

Anaga is voor veel wandelaars een van de mooiste en spectaculairste gebieden op Tenerife om te gaan stappen met ongerepte caminos (wandelpaden) voor ieders niveau.

In sommige streken van de Canarische eilanden is een prehistorische natuurschat bewaard gebleven: laurisilva of laurierbos. Dit is een overblijfsel uit het Tertiaire tijdperk dat op

Tenerife bewaard is gebleven in de bergmassieven van Anaga, Teno, Aguagarcía en Tigaiga. Hoewel deze bossen 20 miljoen jaar geleden een groot deel van het Noorden van Afrika en het Zuiden van Europa bedekten, blijft er vandaag praktisch niets meer van over.

Laurierbossen bestaan uit soorten laurier, korstmos, heide, wilg, mocan en andere plantensoorten. Viñátigo (een lauriersoort), gagel en wilde sinaasappel zijn andere

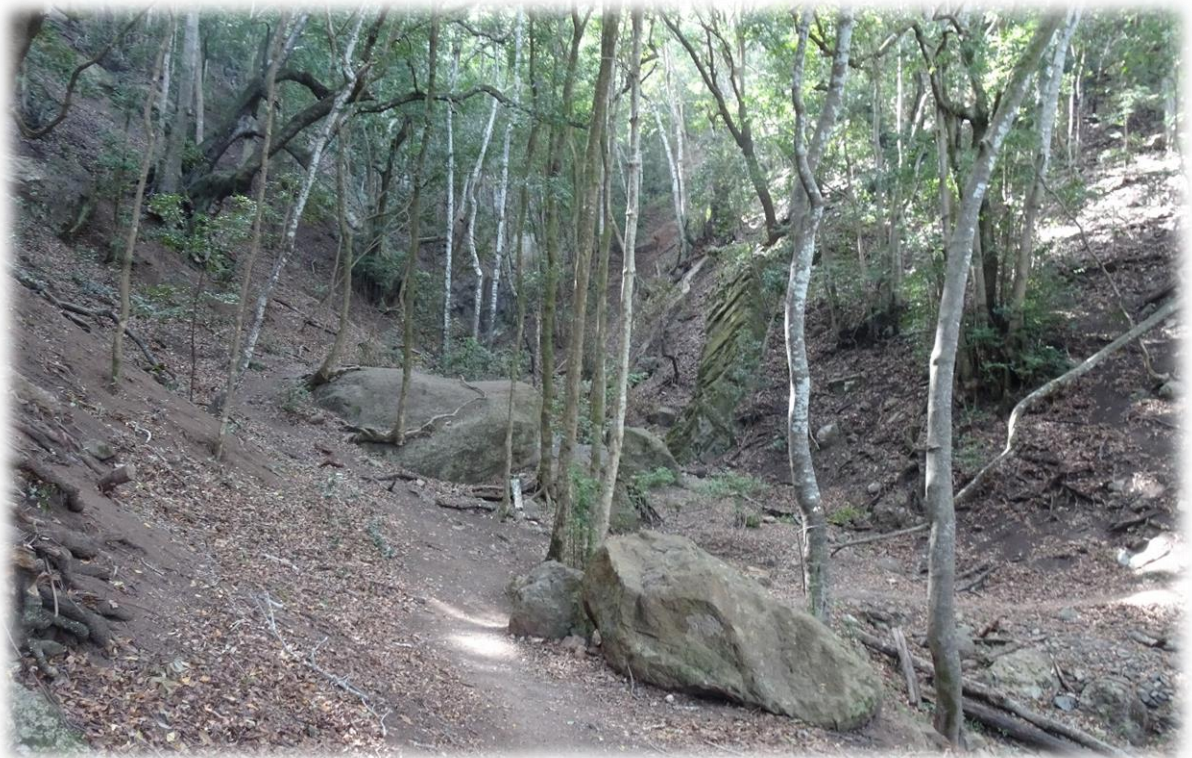
groenblijvende soorten die je in deze bossen tegenkomt. Het moeilijk toegankelijke terrein van de bergen op Tenerife heeft ervoor gezorgd dat men nog van deze magische bossen kan genieten. Neem gewoon een van de paadjes die erdoor lopen.

De sinaasappel komt oorspronkelijk uit China, waar ook de naam naar verwijst (china-appel, evenals "appelsien": appel-china) en diende vroeger vooral ter decoratie. De

sinaasappelboom werd vroeger in koudere klimaatgebieden in een overwinteringsvertrek gehouden, dat daaraan de naam oranje ontleent.

Sinaasappels worden gepeld gegeten of geperst tot sinaasappelsap. De vrucht is ook een grondstof voor limonade zoals ranja. De schil wordt voor marmelade gebruikt en als smaakmaker in gebak, in witbier en in andere Belgische bieren.

Baardmos is een geslacht van kostmossen. Ze komen voor in vochtige bossen over de hele wereld, waar ze meestal aan boomtakken hangen. In zeldzame gevallen worden ze ook op de

bodem of op rotsen aangetroffen. In gebieden die vrij zijn van luchtverontreiniging kunnen ze 10 tot 20 cm lang worden. Net als alle korstmossen is baardmos een symbiose van een schimmel en een alg. Baardmossen zijn erg gevoelig voor luchtvervuiling, met name voor zwaveldioxide. Baardmos wordt al minstens 1000 jaar medicinaal gebruikt als antibioticum. Baardmos is eetbaar en rijk aan vitamine C.

Roque de las Bodegas heeft een pier op een rotsachtig voorgebergte die uitmondt in zee en zijn naam geeft aan de stad, een openbaar plein en een scala aan bars, restaurants en

appartementen. Het ligt aan de noordkust van het Anaga-massief. Hoewel de kern als zodanig aan het begin van de 20E eeuw ontstond, was het gebied waarop het zich bevindt van groot belang vanaf de kolonisatie van Taganana in de 16E eeuw vanwege de aanwezigheid van een pier en de talrijke wijnhuizen.

De handel van wijn verspreidde zich naar Europa en Amerika. Later werd het een
kustenclave waar de inwoners van dit deel van het massief boten namen die hen naar de rest

van het eiland brachten. Aan het begin van de 20STE eeuw woonden enkele gezinnen op het strand en begin jaren zeventig werden de eerste bedrijven (bars en restaurants) opgericht.

